

633

Ἀγοραπωλησία

φ. 335^Γ

/ [Ἐβγαλμ]ένο ἀπὸ Κατρεφτάκη Φ 363

/ [+] Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1686/ ἐν μηνὶ Ἰουνίου 27/
 εἰς τὸ σπῖτιν τῆς κερά / Ἀννεζίνας γυνῆς τοῦ μισέρ Κύρκου Ἀργίτην ἐδῶ παρῶν
 ἡ αὐτὴν κερά Ἀννεζίνα μαζὶν καὶ / ὁ συνβίος τῆς καὶ ἀπὲ τὸ ἄλλο μέρος ὁ κύρ Μι-
 χάλης Κατρεφτάκης λέγοντας τὰ αὐτὰ / μέρην πῶς ἐπειδὴ καὶ ἡ ἀδελφὴν τῆς ἄνω-
 θεν κερά Ἀννεζίνας ἡ κερά Κατερίνα καὶ / νὰ ἐπαντικιάσεν τοῦ εἰρημένου κύρ Μι-
 χάλη τὸ χωράφιν ὅπου εὐρίσκεται εἰς / τὴν τοποθεσίαν τοῦ Χοχλακᾶ λεγόμενον τοῦ
 Παπλωματᾶ σύνμπλιο τῆς Ἀλυγαρι / ᾶς καθὼς διαλαβάνει τὸ παντίκιν ὅπου τοῦ
 ἔκαμε. Ὅθεν ἡ ἄνωθεν κερά Ἀ / ννεζίνα ἡ ἀδελφὴν τῆς αὐτῆς Κατερίνας ἐσηγκώθην
 με διορία τοῦ καιροῦ ἀπόσ / τας ἔκαμαν τὸ παντίκιν καὶ ἐγύρεψεν καὶ εἶπεν πῶς τὸ
 αὐτὸν εἰρημένον πρᾶ / μα εἶναι τὸ ἐμισὸν ἐδικόν τῆς καὶ δὲν τὸ ἥριζεν νὰ τὸ παντι-
 κιάσῃ ὅλον εἰς / τοῦτον εἶχασιν ἀνάμεσόν τος συνχύσματαν πλή ἡ αὐτὴν ἄνωθεν
 κερά Κατερίνα / γροικώντας τὴν συνείδησίν τῆς ὡμολόγησεν ὡς λέσιν ὁμπρὸς εἰς
 τοῦ ἀφέντην τοῦ / οἰκονόμου Ναξίας καὶ εἰς τοῦ μισέρ Σταυριανάκην Μιχαλίτζην
 καὶ μισέρ Μανώλη Θεο / λογίτην καὶ μισέρ Θωμᾶ Μιχαλίτζην καὶ μισέρ Μανωλά-
 κην Διακονόπουλου πῶς τὸ αὐτὸν / ἄνωθεν πρᾶμα τὸ ἔχουσιν μαζὶν με τὴν ἀδελφὴν
 τῆς τὴν κερά Ἀννεζίνα. Ὅθεν ἡ / λεγομένην ἄνωθεν κερά Ἀννεζίνα με ἰδιάν τῆς γνώ-
 μην καὶ ἐξ οἰκείαν τῆς βουλή καὶ με / γνώμην τοῦ συνβίου τῆς θέλει ἀπὸ τὴν σή-
 μερον καὶ δίνει καὶ παραδίνει καὶ πωλεῖ τὸ ἄ / νωθεν ἐμισὸν χωράφιν με ὅλα του
 τὰ δικαιώματα τοῦ ἄνωθεν κύρ Μιχάλη διὰ / πινομὴν τοῦ μοναστηρίου του τῆς
 κυρίας μας τῆς Φανερωμένης ὡς οἰκονόμος τῆς καὶ δι / ἄ τιμὴ καὶ πληρωμὴν τοῦ
 αὐτοῦ ἐμισοῦ πραιμάτου καθὼς ἔβαλαν ἀποκοφτάδες καὶ / ἐστιμάραν το τὸν κύρ
 Γεώργην Μοσχόπουλον καὶ κύρ Ἰωάννη Κουνάδην καὶ ἐστιμάραν τον ρε / ἄλια
 τριάντα ἓνα ἦτοιν νούμερο 31/ ἐβγάνοντας τὸ βοῖβονταλίκιν καὶ ἓνα ὅπου ἀφή / νει
 ἡ αὐτὴν κερά Ἀννεζίνα εἰς τὸ μοναστήρι διὰ τὴν ψυχὴν τῆς μένου νέταν ρεάλια /
 εἴκοσι τέσσερα ἦτοιν 24/ τὰ ὅποια εἴκοσιν τέσσερα ρεάλια τὴν τιμὴν τοῦ αὐτοῦ /
 χωραφίου ὁμολογᾷ ἡ ἄνωθεν κερά Ἀννεζίνα καὶ ὁ συνβίος τῆς πῶς τὰ ἐλάβασιν
 καὶ ἐπε / ρίλαβάν τα ἀπὸ τὸν ἄνωθεν κύρ Μιχάλη καὶ κράζουται πληρωμένοι καὶ
 ξεπληρωμένοι ὡς / ἓνα νᾶσπρον καὶ τὰ ἐξῆς. Ὁμπλιγάροντας ἡ αὐτὴν κερά Ἀννε-
 ζίνα καὶ τὰ καλάν τῆς νὰ / μαντινιέρη καὶ νὰ ντεφεντέρην εἰς πᾶσαν ἐνάντιον τοῦ
 αὐτοῦ πραιμάτου καὶ τὰ / ἐξῆς καὶ εἰς πλέα βεβαίωσιν βάζουν καὶ ἀλληλογία τοῦ

κατὰ καιροῦ ἀφεντίας ρεάλια / δώδεκα ἦτοιν 12/ ὁ ἀνηλογήσας νὰ τὰ ζημιοῦται πλή
εἰς βεβαίωσιν τῆς παρούσ[ας] / πούλησίας ἀπογράφου καὶ οἱ ἄνωθεν ὀνοματισμένοι
ἀξιόπιστοι μαρτύρουν.

/ — ὁ οἰκονόμος Παροναξίας Τριβιζᾶς μάρτυρας ἄνωθεν —

/ — Θωμᾶς Μιχαλίτζης μάρτυρας ὡς ἄνωθε :—

/ — Σταυριανὸς Μιχαλίτζης μάρτυρας στᾶνωθε —

/ — Μανώλης Θεολοήτη μαρτυρῶ ὡς ἄνωθε καὶ διὰ νὰ μὴ γράφη ἔγραψα ἐγὼ Στα-
μάτης Ταρόδ[ος].

/ —

/ — Μανώλης Διακονόπουλος μάρτυρας στὰ ἄνωθε —

/ — Κήρυκος Ἀργίτης καὶ ἡ συβία μου βεβαιώνομε ὡς ἄνωθεν —

/ — Ἰωάννη Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

634

Κουντουβερνία

φ. 335^v

/ Φ 363

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1686/ Ἰουνίου 27/ εἰς τὸ σπίτιν
κάμοῦ τοῦ ὑπογράφο[ν] / τος νοταρίου ἐδῶ παρὼν ὁ πανευλαβέστατος παπᾶ κὺρ
Ἰάκωβος Ἀναπλιώτης καὶ ὁ κὺρ Μᾶρ / κος Κασκάνη οἱ ὅποιοι πέφτουν εἰσὲ συνί-
βασιν κουντουβερνίας παντοτινῆς ἡγου / ὁ ἄνωθεν ἀφέντης παπᾶς ἔχειν καὶ τοῦ εὐ-
ρίσκεται ἀπὸ μέρος τῆς ἐκκλησίας του τῆς Ἀ / γίας Ἐγκατερίνας μία καυκάρα εἰς
τὴν τοποθεσία τῶν Ἀγαμιτάδων σύνμπλια / τοῦ Λαμπριανοῦ τοῦ Δόλιου καὶ τοῦ
Μανώλη τῆς Ἀμανίτας καὶ Λουκάκη Ὁμηρου καὶ Μανώλη Κανά / για τὴν ὁποία
καυκάρα τὴν ἐδώνει ὁ ἀφέντης ὁ παπᾶς τοῦ εἰρημένου κὺρ Μάρκου / ο διὰ μισά-
ρικην παντοτινὴν μὲ τὶς κάτωθεν κοντετζιόνες καὶ ταιριασμούς. Ἦγουν νὰ / εἶναι
κρατημένος ὁ αὐτὸς κὺρ Μᾶρκος ὁ κοπιαστής νὰ φυτέψῃν ἀμπέλι μέσαν / εἰς τὴν
αὐτὴν καυκάραν ὅσον ἔχειν γῆς νὰ γίνεται ἀμπέλι πρεμετάροντας νὰ βρε / θῇν
εἰς διορία χρόνους τρεῖς φυτεμένον ὅσον γίνεται καὶ τὸ ἀποδέλοιπο χωράφιν / ποῦ
θέλει ἀπομείνει ἄφτευτον νὰ μπορῇ νὰ τὸ σπέρνῃ καὶ ἐκεῖνο κατὰ τὴν τάξιν / εἰς δὲ
εἰς ἐκεῖνο ποῦ ἤθελε φυτέψῃν ἀπομείνει νὰ τὸ καλλιεργᾷ καὶ νὰ τὸ καταβο / λεύῃν
καὶ νὰ τὸ κἀνῃ στὴν ὥραν τοῦ εἰσὲ πᾶσαν του κάματον καὶ νὰ τὸ τραφοκοπᾷ καὶ /
μπαίνοντας εἰς τὸν κάματον σὲ ὅ,τιν νιτράδα ἤθελε ξαπεστείλει ὁ ἀφέντης ὁ Θεὸς /